

Patriarhul României: Lepădarea de sine nu este o negare de sine, ci o transformare

Expresia „lepădarea de sine” este pentru mulți dificil de înțeles, nu numai de pus în practică, a sesizat Patriarhul României în predica rostită duminică la Paraclisul istoric „Sf. M. Mc. Gheorghe” din Reședința Patriarhală.

Patriarhul Daniel a spus că Evanghelia Duminicii după Înălțarea Sfintei Cruci arată, în mod foarte concentrat care sunt etapele devenirii creștine: „în primul rând este importantă voința omului de a veni la Hristos, în al doilea rând lepădarea de sine, în al treilea rând luarea sau asumarea crucii și în al patrulea rând urmarea lui Hristos”.

Vorbind despre „lepădarea de sine”, Preafericirea Sa a menționat că traducerea expresiei în unele limbi moderne s-a făcut prin „negarea” de sine fapt dificil de înțeles în lumea individualistă contemporană în care este exaltat eul, afirmarea eului.

„O privire mai atentă asupra cuvintelor Mântuitorului ne ajută să înțelegem că lepădarea de sine nu este o negare de sine, ci o transformare a iubirii de sine pătimășe, egoiste sau narcisiste în iubire smerită și darnică sau milostivă”, a explicat Patriarhul României.

„Lepădarea de sine este lepădarea de egocentrism și lăsarea lui Hristos să devină centrul vieții tale. Lepădarea de sine înseamnă o deschidere spre comuniunea cu Dumnezeu și cu semenii pentru a dobândi și cultiva iubirea smerită, milostivă și darnică a lui Hristos”.

„Deci este vorba aici de o convertire, nu de o negare a eului, ci de o recentrare. Să aibă ca centru al atenției iubirea lui Hristos și iubirea față de semenii și atunci omul devine cu adevărat liber, iese din mormântul propriului narcisism sau egocentrism”, a adăugat Patriarhul Daniel.

Sfinții Părinți spun că cea mai mare luptă duhovnicească este lupta cu patimile egoiste, a precizat apoi Patriarhul Daniel: „Nimic nu face sufletul celor ce se sârguiesc așa de moleșit, descurajat și fără de minte ca iubirea de sine, maica

patimilor”, a spus Preafericirea Sa citându-l pe Sfântul Grigorie Sinaitul (Filocalia, vol. 7).

Continuând pe firul textului evanghelic duminical, Părintele Patriarh Daniel a vorbit despre următoarele etape ale devenirii spirituale: luarea sau asumarea crucii și urmarea lui Hristos.

„Crucea este o luptă cu neputințele, cu o patimă, cu o boală, cu o încercare, cu o neîmplinire a unui ideal. În mod general, asumarea crucii înseamnă efortul sau lupta de a ne elibera de patimile egoiste și de a ne sfinți viața prin rugăciune și fapte bune”.

Patriarhul a subliniat că „nimeni nu poate duce crucea vieții, pe calea mântuirii, fără ajutorul lui Hristos”.

„Luarea crucii este și o experiență a întâlnirii cu Hristos care ne ajută deoarece El însuși a purtat crucea suferințelor și a biruit prin ascultare smerită păcatul neascultării protopărinților Adam și Eva”.

Preafericirea Sa a subliniat în final că textul evanghelic al Duminicii după Înălțarea Sfintei Cruci (Marcu 8:34-38; 9:1) are o importanță capitală pentru că „în Cruce sunt ascunse toate luminile învierii sufletului din moartea pricinuită de păcat”.

Foto credit: Ziarul Lumina

basilica.ro